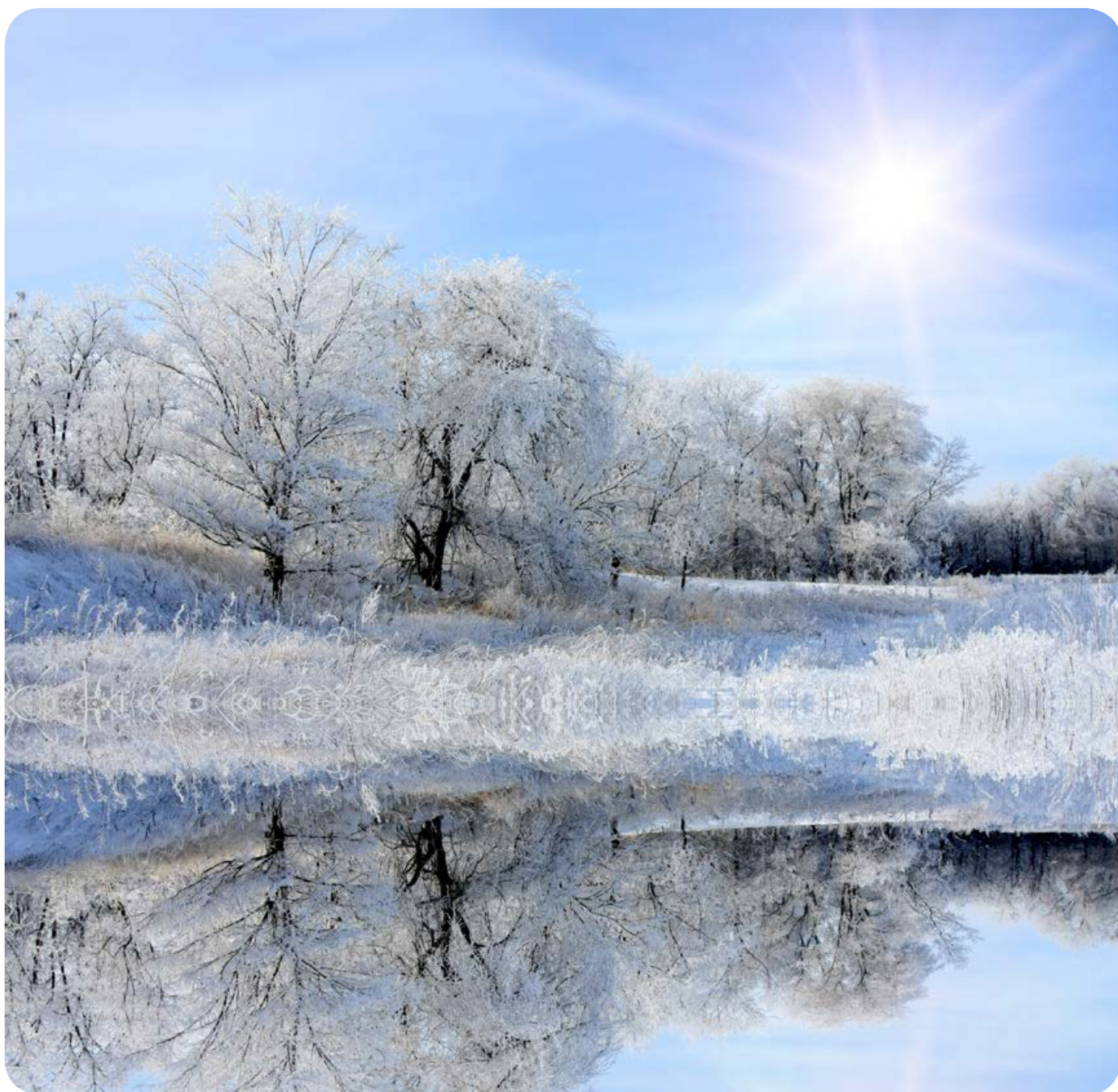

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2016 – ÅRGÅNG 30. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

© PAOLO KLUMENKO

*Hur härligt vittnar land och sjö
ännu i frost och vintersnö, o Gud, om dina under!*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Øyvind Edvardsen, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen.

Layout: Kjell Petter Bakken.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo, e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson, e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö, Lärkvägen 21, 33197 Värnamo, e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överens-stämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkun-nelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska kon-ferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktören

”Vid nyår brukar det avges löften om både det ena och det andra. Mil-liontals människor har lovat att sluta röka. Många andra lovar börja banta. Andra ska börja äta mindre skräpmat och mera ekologiskt. Mindre alkoholförtäring står också högt på listan. I tidningar och radio och teve ställs frågor om vilka förväntningar du har på det nya året. Vad hoppas du på under 2016? Vad förväntar du dig under det nya året?

Ja, människan har alltid haft förväntningar. Förväntningar av de mest skilda slag. Många gånger är det orealistiska sådana. Det är kanske mer rätt att kalla dem för önsksningar eller önsketänkande. Man hoppas på högre lön under kommande år. Man hoppas kunna köpa det fina huset på höjden med sjöutsikt. Man hoppas på den stora spelvinsten. Man förväntar sig att de dyra spelarköpen ska resultera i att laget ska skörda framgångar. Det här är förväntningar eller förhoppningar som man egentligen inte kan garantera ska inträffa” (Ur Lars Gunnarssons predi-kan sönd. e. nyår).

För Guds folk är det inte nystart en gång om året. Detta sker varje dag. Profeten Jeremia påminner oss om Guds barmhärtighet som är varje morgon ny. Trots att varje dag i våra liv är fylld med synd, misstag och uppror mot Gud låter han sin nåd genom Kristus lyfta oss ur den ondes många garn.

Varje dag får vi börja om på nytt i den fasta förvisningen att hans löfte står fast och han sviker oss aldrig. Varje dag får vi återvända till det nya liv som gavs oss i dopet. Vi får varje dag trösta oss med orden i Paulus brev till romarna: *Vi är begravda med honom genom dopet till döden för att leva det nya livet, liksom Kristus är uppväckt från de döda genom Fa-derns härlighet* (Rom 6:4).

Med detta i åtanke kan vi trygga se fram emot varje dag som Gud ger oss. Vi får varje dag nytt liv genom hans nåd och barmhärtighet.

Under 2016 kommer vi att få många rika nådestillfällen i vår kyrka. Flera stora händelser äger rum under sommaren. KELK Europa håller sin årliga samling i Vasa i Finland 27-29 maj. Pastor Don Patterson från WELS kommer att ge Guds Ords perspektiv på kristna relationer vid en kurs på Hjortsberggården 16-19 juni. Under sommarkonferen-sen på Hjälmgården 27-31 juli får vi besök av talare som professor John Brug från USA och Egil Edvardsen och Tor-Jakob Welde från Norge. Jag hoppas att ni alla får möjlighet att delta i åtminstone någon av dessa samlingar.

Ingvar Adriansson

Önskan om mer tro

Predikan över Luk 17:7-10 av Stefan Hedkvist

Lärjungarna hade begärt att Jesus skulle ge dem mer tro. Jesus svarade med en liknelse om förhållandet mellan tjänaren och hans herre. Herren behöver inte ge sin tjänare något för att han gör vad som förväntas av honom. Av liknelsen lär vi

oss att Gud inte blir skyldig oss ett tack för att vi gör det vi fått i uppdrag att göra i hans rike. Genom vår tjänst kan vi aldrig göra Gud skyldig att ge oss något tillbaka. När vi gjort allt som Gud befallt kan vi bara säga: *Vi är odugliga tjänare. Vi har bara gjort vår plikt* (v 10). Det enda vi förtjänat, om det ska bero på förtjänst, är Guds vrede och straff – för vi har inte gjort vad vi borde. Det kan vara lite svårt att förstå hur denna liknelse kan ge oss mer tro. Men vi får svaret när vi läser liknelsen i sitt sammanhang.

Jesus hade undervisat lärjungarna om vad det innebar att vara hans lärjunge. Han hade befallt dem att göra två svåra saker. Det är ju befallningar också till oss. Vi ska ständigt, varje sekund, vara på vår vakt så att vi inte glömmer vårt uppdrag. *Det första* är att vi aldrig får säga eller göra något som blir till anstöt för någon troende. Vi ska ständigt vara ett gott föredöme för barn och nyomvända så att vi hela tiden visar dem vad det innebär att vara en troende som förtröstar på sin Frälsare. Vi får aldrig med ir-

ritation, vrede, ironiska eller hånfulla ord ge deras tro en törn. Istället ska allt vi säger bli till uppbyggelse för dem som hör oss. Vår gamla människa och vår svaghet får aldrig komma till uttryck om vi ständigt ska vara goda föredömen

i tro och gärningar. Jesus begär alltså någonting svårt av oss. Att vara hans lärjunge innebär att bygga upp och stärka de små, inte att göra eller säga sådant som kan ge deras tro en törn.

Det andra vi ska akta oss för är att jämföra oss med svaga bröder som vi ser begå en synd. Den gamla människan i oss reagerar direkt när andra visar sin svaghet eller begår en synd. Genast framstår vi själva så mycket bättre i jämförelsen. Sådan skadeglädje ska vi akta oss för. Vi ska inte heller skvallra om andras synder utan vi ska tillrättvisa vår broder och förlåta om han ångrar sig. Och om försyndelsen riktar sig mot oss, kanske med nedsättande ord eller svek, så ska vi förlåta utan gräns. Även om någon upprepar sin synd flera gånger per dag så får vi aldrig säga: ”Du ska veta att det är sista gången jag tål något sådant.” Nej, vi ska förlåta den som syndar mot oss gång på gång. Jesus begär något svårt av oss. Det är svårt att vara hans lärjunge och göra allt han befallt oss.

Lärjungarna tänkte väl att det krävs en mycket

stark tro för att klara så svåra saker, så de bad Jesus: *Ge oss mer tro!* (v 5). Det är som om lärjungarna tänkte att de behövde en starkare tro för att göra det Jesus krävde av dem. Det kan vara en lite lömsk begäran. Det är så lätt för oss att skylla våra svagheter och synder på en svag tro. Jesu svar innebar att de inte skulle börja gräva i sig själva och undersöka trons styrka utan istället glada och tacksamma göra hans vilja med den tro de hade. Även en svag tro kan åstadkomma stora ting, sådana som vi tänker är för svåra eller omöjliga. Det lär oss Jesus med dessa ord: *Om ni har tro, bara som ett senapskorn, ska ni kunna säga till det här mullebärsträdet: Ryck upp dig med rötterna och plantera dig i havet! Och det skulle lyda er* (v 6). Senapskornet räknas som det minsta av de fröer som användes i jordbruket. Här betecknar det en liten eller svag tro. Man har totalt missuppfattat Jesus om man tror att det är en befallning att vi ska börja plantera om träd från skogen till havet. Det är inte heller en testmetod vi ska använda för att avgöra trons styrka. Det är Jesu svar på lärjungarnas begäran om mer tro som lär oss att även en svag tro kan åstadkomma stora ting. Vi ska alltså använda den tro vi har till att göra hans vilja.

Jesus fortsatte svara på lärjungarnas begäran om mer tro med liknelsen om tjänaren och hans herre. Jesus använder en tänkt situation som var välbekant i dåtidens samhälle för att lära oss en andlig sanning. *Om någon av er har en tjänare som plöjer eller vallar får, säger han då när tjänaren kommer hem från marken: Kom nu och sätt dig till bords? Säger han inte snarare: Laga något till kvällsmat åt mig, och fäst upp dina kläder och passa upp mig medan jag äter och dricker. Sedan kan du själv äta och dricka. Inte tackar han tjänaren för att han gjorde det han fick i uppdrag? På samma sätt ska också ni säga, när ni har gjort allt som ni fått i uppdrag: Vi är odugliga tjänare. Vi har bara gjort vår plikt* (v 7-10). Av liknelsen lär vi oss att vi aldrig kan göra så att Gud får en tacksamhets-skuld till oss. Paulus skriver: *Vem har gett honom något först så att han måste betala igen?* (Rom 11:35).

Vi kan alltså inte göra något som förtjänar en belöning från Gud. Ska det gå efter förtjänst så måste vi bekänna att vi är odugliga tjänare som bara förtjänat Guds vrede och straff. Och även om vi kunde vara heliga och tänka, säga och göra

allt fullkomligt enligt Guds lag, så skulle vi ändå bara göra vår plikt. Gud har skapat oss. Han har gett oss livet och uppehåller det varje dag. Vår Skapare har rätt att bestämma över våra liv. Han har rätt att ge oss lagar som vi är skyldiga att lyda. Vi kan inte göra honom skyldig något. När han säger att han skapat oss för att vi ska älska honom över allting och vår nästa som oss själva så är det vår plikt att ständigt göra det. Gud behöver inte tacka oss för det.

Nu är det lätt att tänka: om man gör något extra för Gud så borde han väl bli tacksam. Gud har ju gjort något extra för oss då han sänt sin egen Son och då borde vi överraska honom med att göra något extra för honom som han inte befallt. Då blir han glad för att vi finns till och inte är som andra. För att ingen ska tänka i de banorna säger Jesus: *Ni ska säga när ni har gjort allt som ni fått i uppdrag: Vi är odugliga tjänare. Vi har bara gjort vår plikt* (v 10).

Men hur ger Jesus oss mer tro med ett sådant svar? Ja, när man gör saker för att försöka få något från Gud så tenderar man att fokusera på sig själv, om man varit tillräckligt god eller gjort tillräckligt mycket för att Gud ska belöna det. Naturligtvis kan man aldrig bli säker på att man gjort tillräckligt. Att fokusera på sig själv och undersöka om man gjort tillräckligt ger en ständig osäkerhet. Men när vi erkänner att Gud inte är skyldig oss någonting alls, för vi syndar varje dag på många sätt och förtjänar inget annat än straff, då inser vi också att om vi ska bli frälsta så måste frälsningen vara en oförtjänt gåva från Gud. Då blir ordet ”nåd” dyrbart för oss. Det säger oss att Gud frälser oss bara för att han älskar oss och är nådig mot oss, inte för att vi förtjänat det på något sätt. *Att fokusera på oss själva, våra egna liv och gärningar ger oss inget hopp. Men när vi höjer blicken och ser till vem Gud är, och allt han har gjort för oss så får vi ett fast och säkert hopp.*

Jesus berättar liknelsen om tjänaren och hans herre för att avskräcka oss från att bli själv-upptagna. Om vi inte ska se till oss själva – var ska vi då fästa blicken? Hebreerbrevets författare skriver: *Låt oss ha blicken fäst på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare* (Heb 12:2). När vi fäster blicken på Jesus blir naturligtvis bilden genast en helt annan. Jesus är Guds kärleksbevis till oss. Paulus skriver: *Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var*

syndare (Rom 5:8). Jesus har fullbordat allt som krävs för vår frälsning. På korset sa han: ”*Det är fullbordat.*” Och han böjde ner huvudet och överlämnade sin ande (Joh 19:30). Allt detta har han gjort innan vi ens var födda och innan vi gjort varken gott eller ont. Guds kärlek och nåd mot oss har sin grund bara i honom själv, det är inget vi förtjänat.

Paulus skriver: *Det är ett ord att lita på och värt att tas emot av alla, att Kristus Jesus kom till världen för att frälsa syndare – och bland dem är jag den störste!* (1 Tim 1:15). Vi ska lära oss se på oss själva på samma sätt och säga: Jag är en syndare och Jesus kom för att frälsa mig. Det hänger inte ens på mig att söka upp honom för det heter: *Människosonen har kommit för att söka upp och frälsa det som var förlorat* (Luk 19:10). Jesus har sökt upp oss och sänt sin helige Ande att kalla oss genom evangelium. Han har upptagit oss i sitt förlåtelseförbund genom dopet. Det är en god gåva från honom som innebär liv och frälsning innan vi ens blivit medvetna om att vi var förlorade syndare. När vi har en sådan tro att vi är frälsta på grund av vad Jesus gjort för oss, så vill vi gärna göra det han säger till oss, att vi ska vara aktsamma så att vi inte säger eller gör något som kan skada tron hos någon annan av hans kära

barn, att vi ska vara redo att förlåta utan gräns liksom vi själva blivit förlåtna utan gräns. Då vill vi gärna göra det. Det är så tron fungerar, det är så tron är verksam.

Nu har vi fått Jesu svar på lärjungarnas begäran om mer tro. Vi kan vara säkra på vår frälsning för den beror endast på vad Gud har gjort för oss. Vi kan aldrig ge Gud något eller göra något för honom så att han måste betala igen. Det är inte så vi blir frälsta. Förlåtelsen och frälsningen beror endast på Jesu och Faderns nåd. Jesus har fullbordat allt som krävs för vår frälsning på korset. Ju bättre vi lär oss denna minnesvers: *Det är ett ord att lita på och värt att tas emot av alla, att Kristus Jesus kom till världen för att frälsa syndare – och bland dem är jag den störste*, desto mer tro får vi. Den tro som grundar sig på denna sanning har styrka, därför att Gud är stark. Hans ord är värt att lita på.

Samtidigt ska vi komma ihåg att även en tro, liten som ett senapskorn, kan göra stora ting. Men det tron gör, svag eller stark, gör den aldrig för att förtjäna något från Gud, utan tron gör allt av tacksamhet och till Guds ära. *Herre Jesus, vi vill också ha mer tro. Gör vår tro stark genom ditt glada budskap om frälsning för oss syndare av ren nåd.*

Att bära sitt kors

Det berättas om en kristen som klagade för Gud och bad: "Ta bort mitt kors, annars går jag under." Under natten fick han i en dröm se en lång rad av kors av olika tyngd och storlek. "Du får välja vilket kors du vill bära", sa en röst. Glatt gick han då från det ena till det andra och provade och valde. Efter att ha letat en tid tog han ett av korsen och sa: "Herre, om jag måste ha ett kors, så väljer jag detta. Det tror jag att jag bäst kan bära." Rösten svarade: "Det är samma kors som du hittills burit. Ta det och bär det sedan utan att klaga."

Den kristnes kors är det lidande en kristen bär i Kristi efterföljd och som han ska bära på samma sätt som Kristus bar sitt kors.

Att bära sitt kors kan vara att man får lida för sin kristna bekännelse.

Skriften säger om detta: *Saliga är ni om ni hånas för Kristi namns skull, för härlighetens Ande, Guds Ande, vilar över er* (1 Pet 4:14).

Det kan vara att drabbas av något fysiskt eller psykiskt lidande. Men också det kroppsliga lidandet kan vara ett medel Gud använder för de kristnas bästa. Petrus skriver: *När nu Kristus har fått lida till kroppen ska också ni beväpna er med samma sinne. Den som fått lida till kroppen har slutat med att synda,*

så att han resten av tiden här i sin kropp inte längre lever efter människors begär utan efter Guds vilja (1 Pet 4:1f.).

En kristen vill inte synda och inget gör ondare än kampen mot synden. Ondast gör det när man någon gång misslyckats i kampen mot frestelsen. Att bära sitt kors kan också vara den ständiga kampen mot synden. Skriften beskriver kampen mot synden som ett korsfästande av vår syndiga natur, alltså vår vilja som är mot Guds vilja. När vårt eget jag vill något som är mot Guds vilja, då ska vi liksom spika upp det på korset. Kraften till detta finns i dopnåden och i tron på Kristus. Skriften säger: *Döda därför era jordiska begär: sexuell omoral, orenhet, lusta, ont begär, och girigheten som är avgudadyrkan* (Kol 3:5).

Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus, för att syndens kropp ska berövas sin makt så att vi inte längre är slavar under synden (Rom 6:6).

Det är viktigt att påminna om trösten och vilan i den kristna tron och att det inte finns någon större glädje än glädjen över Kristi förlösning. Men det är också viktigt att påminna om att korset hör till lärjungaskapet. Symbolen för den kristna tron är inte en kudde utan ett kors. Vår gamla människa, vår

syndiga natur, vill bara njuta, ha ära och uppmärksamhet. Varje gång vi ber till Gud: "Ske din vilja, inte min", så reser vi korset i våra liv. Därför säger Jesus idag: *Den som vill rädda sitt liv ska mista det, men den som mister sitt liv för min skull ska vinna det* (Matt 16: 25).

Se hur Gud verkligen vill att vi ska vinna sant liv. "Han ska vinna det", säger Jesus. Men det sker inte på våra villkor. "Ske din vilja."

Man kan likna människans strävan vid den horisontala linjen. Vi ser ofta bara det jordiska, det som gynnar oss, vår berömmelse, vårt jag. Det blir ett kors först när den horisontala linjen får brytas av en vertikal linje, Guds inbrytande i det mänskliga. Paulus säger: *Vår nöd, som är kortvarig och väger lätt, bereder åt oss en väldig och överväldigande härlighet som väger tungt och varar för evigt. Vi riktar inte blicken mot det synliga, utan mot det osynliga: Det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt* (2 Kor 4:17,18).

Det är så vi får rätt perspektiv. När vi förstår vad som egentligen är verkligt värdefullt, nämligen det eviga och andliga, inte det tillfälliga och det materiella. När vi förstår det får korset sin rätta tyngd.

Stefan Sjöqvist

Nya uppenbarelser från Gud?

Eftersom Bibeln är "alldeles tillräcklig", innebär det att det aldrig kan komma ytterligare uppenbarelser från Gud?

Svar: Skriften lovar inte att det kommer ytterligare allmänna uppenbarelser för alla människor eller speciella uppenbarelser för enskilda.

När det gäller uppenbarelser för alla människor ger Skriften starka indikationer på att vi, i Gamla och Nya testamentet, har allt det som Gud har planerat att uppenbara för oss. Paulus skriver till Timoteus:

Du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis så att du blir frälst genom tron på Kristus Jesus. Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, tillrättvisning, upprättelse och fostran i rättfärdighet, så att gudsmänniskan blir fullt färdig, väl rustad för varje god gärning (2 Tim 3:15-17).

I Gamla och Nya testamentets skrifter har vi allt vi behöver för att bli visa till frälsning och all den kunskap och styrka vi behöver för varje god gärning.

Hebreerbrevet börjar med orden: *I forna tider talade Gud många gånger och på många sätt till fäderna genom profeterna, men nu i den sista tiden har han talat till oss genom sin Son. Honom har han insatt som arvinge till allt, och genom honom har han också skapat universum (Heb 1:1, 2).*

Lägg märke till hur den (av Gud) inspirerade författaren kontrasterar Guds uppenbarelse i Gamla testamentet mot uppenbarelsen i Nya testamentet. Författaren skriver om Gamla testamentet "i forna tider" och att Nya testamentets uppenbarelse om Sonen kom "i den sista tiden". Gud talade förberedande för hans Sons liv och verk (Gamla testamentet) och Gud talade om verket, medan det framskred och när det var fullgjort (Nya testamentet).

Vi väntar oss inga ytterligare ord från Gud utan endast den slutliga uppfyllelsen av allt han har lovat oss, på den yttersta dagen. Som sådana, som fortfarande lever i "den sista tiden", behöver vi inga ytterligare profetior från Gud. Likt Jesaja behöver vi uppmana alla människor att återvända *till Guds undervisning, till vittnesbördet! Om de inte talar enligt detta ord finns det ingen gryning för dem (Jes 8:20).*

Vi tror att Gamla och Nya testamentets skrifter är Guds tillräckliga uppenbarelse. På samma gång ger oss Skriften ett sätt att pröva deras ord som påstår att de har fått ytterligare uppenbarelser från Gud. Många har påstått att de har särskilda uppenbarelser från Gud utöver Bibeln. Varje uppenbarelse som påstås vara från Gud, men som motsäger det som Gamla och Nya testamentets skrifter säger, utmärker sig som ett människoverk. Gud motsäger aldrig sig själv.

Somliga påstår också att Gud har gett dem syner, drömmar eller uppenbarelser om specifika händelser i deras liv. Gud har dock inte lovat oss några sådana uppenbarelser eller drömmar och vi har heller inget löfte från Gud om att de är pålitliga. Gud vill helt enkelt att vi förlitar oss på den sanning han har uppenbarat i Bibeln och han hänvisar oss att ta i bruk dess principer i våra liv.

Även om Gud inte lovat att hans barn skall få några specifika uppenbarelser av den typ vi talade om ovan, så kan man inte kategoriskt avfärda dem. Varje påstådd uppenbarelse måste jämföras med det som redan är känt från Skriften. Ingenting som motsäger Bibeln kan komma från Gud.

Faran med att söka efter sådana uppenbarelser är att de människor som väntar på sådana syner och drömmar ignorerar de verkliga svar som Gud redan har gett oss i sitt Ord. Nådens medel, d.v.s. evangelium i Ord och sakrament, försummas till förmån för det som verkar mera spektakulärt och för det som svarar mot vår egen andliga aptit. Gud har inte bett oss att döma angående alla sådana uppenbarelsernas verklighet och giltighet, men han uppmanar oss att fortsätta leda människor till den pålitliga och säkra uppenbarelsen som vi har i nådens medel. Endast där har vi det som Gud har lovat att använda för att skapa och styrka tron.

Texten är ett smakprov från This we believe – Questions & Answers (WELS) som är under översättning till svenska. Återges med tillstånd. (Översättning: Hans Ahlskog)

Från

<http://forumjohanneum.blogspot.fi/2014/01/nya-uppenbarelser-fran-gud.html>

De där små korsen

Jag menar att den här tidens lidanden inte kan jämföras med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår.

Rom 8:18

Jenny satt vid pianot och övade lite halvhjärtat inför nästa lektion. Efter en stund stängde mamma av symaskinen och gick in till henne.

”Gav läraren dig inget gladare att spela?”

”Äsch, det är inte musiken som är problemet, mamma. Jag känner mig bara inte så peppad.” Jenny tvekade lite innan hon fortsatte. ”Judith är arg på mig för att jag inte ville ge henne några svar till fysikprovet. Hon skulle göra det idag eftersom hon var sjuk när resten av klassen gjorde provet. Jag kunde i alla fall ha hjälpt henne lite på lunchrasten.” Hon suckade.

”Du vet att det är fel att fuska, Jenny.”

”Jo, jag vet, men du anar inte hur många som fuskar på proven utan att åka dit. Jag skulle gissa att hälften av alla elever på skolan har fuskat i alla fall nån gång. Vissa tycker inte ens att det är fel utan ser det bara som ett sätt att klara proven. Och nu ignorerar till och med min bästa kompis mig...”

”Ditt problem låter som ett av de kors vi måste bära för att vi vill lyda Guds ord”, sa mamma tankfullt.

”Jag vet att jag gör rätt som inte fuskar. Eller hjälpte Judith att fuska, för den delen”, sa Jenny.

”Men ibland känns det som att alla hatar mig och stämplar mej som ’fröken perfekt’.”

”Det kan vara för att de innerst inne vet att de gör fel. Kanske är det deras sätt att inte tappa ansiktet inför sina kompisar.”

”Det är sant, men ibland känns det som att jag inte har några riktiga vänner.”

”Paulus sa att våra lidanden här på jorden är små i jämförelse med den härlighet som väntar på oss i himmelen”, sa mamma och strök Jenny över kinden.

Jenny skrattade till. ”Det går ju inte direkt att jämföra mina problem med allt hemskt som Paulus råkade ut för.”

Mamma nickade. ”Människor avvisade och hatade honom för att han inte slutade predika om Jesus som den enda vägen till frälsning. Och även idag torteras många människor för att de tror att Jesus är deras frälsare.”

”Jag kan nog stå ut med att bära det här lilla korset, när jag tänker efter.”

”Kommer du ihåg att Paulus och Silas sjöng psalmer när de hade blivit fängslade?”, frågade mamma.

”Ja”, sa Jenny och log. ”Kanske jag får små kors nu för att förbereda mig för de större i framtiden. Och då känns det bra att till och med de stora korsen kommer att vara små i jämförelse med glädjen hos Gud i himlen!”

Käre Jesus, hjälp oss att inte vandra bort från ditt heliga ord, även om alla andra skulle göra det. Gör oss villiga att lämna allt för att följa dig. Förlåt oss våra synder för din skull. Amen.

Ur "A Few Minutes With Jesus"
av Joslyn Moldstad. Övers. Ingela Edvardsen

REBUS

Lösningen hittar du på hemsidan: www.bekannelse.se/verksamhet/bibel-och-bekannelse/

Trygghet i en ond värld

Under de senaste veckorna har debatten gått het om sexuella trakasserier och särskilt hur tryggheten på gator och offentliga platser har påverkats av den plötsligt ökande tillströmningen av asylsökande flyktingar. Bakgrunden är händelser under nyårsnatten i Köln och även på andra orter. De svenska mediernas undanhållande av uppgifter om trakasserier i Kungsträdgården i Stockholm lyfte också fram en politisk aspekt av företeelserna.

I Helsingfors, där det också förekom grupptrakasserier på nyårsnatten, hävdade polisen att det har skett en förändring så att det numera börjar förekomma trakasserier från hela grupper. Underförstått är det de många asylsökande flyktingarna som tagit med sig detta fenomen. Detta har lett till att gatupatruller med rasistiska tendenser har bildats i några städer. På tidningarnas ledarsidor påpekar man att sådant inte är något nytt och att de flesta trakasserier, också våldtäkterna, sker i hemmen.

I en debattartikel på Yles webbplats berättar en ung kvinna om hur hon som minderårig blivit våldtagen efter att hon berusad slocknat på en soffa under en fest. "Har man inte rätt att vara full, och

har man inte rätt att ha svinkort kjol och ändå få vara i fred", frågar hon. I en intervju med en sexualterapeut i Vasabladet (17.1.2016) hävdas att man ska kunna gå naken och full genom staden utan att bli antastad. Javisst, ingen har rätt att våldföra sig på någon för det, men är det att rekommendera att gå omkring så?

Var finns trygghet i denna onda värld? Man hävdar att de flesta trakasserier mot kvinnor sker i hemmen. Är det sant, som några påstår, att otryggheten är religionernas fel? Det är lätt att instämna

när det gäller de extrema islamisternas verksamhet, men är det också så att kristendomen ger uttryck för en sådan inställning att kvinnorna blir otrygga?

Nyligen har vi i våra gudstjänster uppmärksammat hur *Jesus helgar hemmet*. Om Jesus helgar hemmet kan det ju inte vara någon otrygg plats. Vad är det som inte går ihop?

En ny ideologi har under de senaste decennierna trängt in i vårt samhälle med en direkt konfrontation mot Bibelns undervisning. Jämlikhetsideologin slår sönder Bibelns lära om äktenskap och sexualliv. Det är djupt tragiskt, att det inte bara är

folkmajoriteten som fallit offer för detta nytänkande, utan också majoriteten av kyrkorna och deras ledare har gett efter och anpassat sig till det.

Jesus undervisar om äktenskapet i Matt 19, som svar på en fråga om skilsmässa som ställs av några fariseer:

Har ni inte läst att Skaparen från början gjorde dem till man och kvinna och sade: Därför ska en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de två ska bli ett kött? Så är de inte längre två utan ett kött. Vad Gud har fogat samman får alltså människan inte skilja åt.

När Gud såg att mannen inte hade någon hjälp utan var ensam, och när det inte fanns någon hjälp bland djuren för honom, då skapade han en kvinna av hans sida. De båda blev ett kött. Gud välsignade dem med fruktsamhet så att de kunde uppfylla jorden, och befallde dem att råda över skapelsen.

Sexualiteten var alltså en del av Guds goda skapelse. Men detta som var välsignat av Gud blev fördärvat genom syndafallet. Från den stunden var det inte längre naturligt att vara naken. Sexualdriften, som skulle vara en välsignelse, började användas fel mot Guds goda syften. Sexualiteten skulle inte längre begränsas till man och kvinna i äktenskapet, utan skulle alltid få utövas när helst någon önskar det.

Gud vill att äktenskapet mellan man och kvinna ska vara platsen för sexuallivet. Det är ett skydd mot orena begär, vilket Paulus beskriver i 1 Kor 7:1-2:

Det är visserligen bra för en man att inte röra en kvinna. Men för att undvika sexuella synder ska varje man ha sin hustru och varje hustru sin man.

Samma sak beskrivs också i Hebreerbrevet 13:4:

Äktenskapet ska hållas i ära hos alla och den äkta sängen bevaras obefläckad, för Gud ska döma dem som är sexuellt omoraliska och äktenskapsbrytare.

Att Paulus uppehåller sig så mycket vid sexuell omoral i Första Korintierbrevet förstår vi mot

bakgrund av att Korint var en stad där det förekom oerhörd lösaktighet. I Korint var det helt normalt att männen besökte tempel prostituerade när de gick för att offra i templet. Vi är inte långt efter i vår tid.

Bibeln ger en klar undervisning om de rätta relationerna i ett hem. Mannen ska vara som Kristus för sin hustru, och älska henne så som Kristus älskade församlingen och utgav sig för henne, ända till döden. Som objekt för en sådan kärlek är det lätt för hustrun att underordna sig sin man. Barnen ska lyda sina föräldrar, och föräldrarna ska fostra och förmana sina barn i Herren.

Detta är naturligtvis ett rött skynke för de politiskt korrekta i dagens samhälle. Man eftersträvar ju en total jämlikhet. Man har inte heller en rätt uppfattning om människans onda natur, som måste hållas i styr av lagens bud. När man kastar allt detta över bord är det inte underligt om det sker övergrepp.

Här har vi som kristna fått en förmaning att inte anpassa oss efter den här världen. Paulus skriver i Rom 12:2:

Låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom.

Som kristna har vi som uppgift att vara föredömen för den onda världen. Därför är det så tragiskt

när den yttre kyrkan, den som skulle vara ljus och salt i världen, själv går med i tidsandan och låter världens tänkesätt diktera hur man lever och lär. Paulus skrev till de kristna i Korint att de är Kristusbrev för världen. Det uttrycker att de gudlösa i vår värld läser våra liv och utifrån det drar slutsatser om hurudan Kristus är. Vilket ansvarsfullt uppdrag!

Ett sådant uppdrag kan vi inte förvalta i egen kraft. Vi är ju svaga och behöver ständigt förlåtelse både för det vi gjort fel och det som vi underlåtit. Men vi får visa på Jesus, som är hela världens Frälsare. Det är i honom som allt återställs. Det är i honom som våra hem kan bli trygga platser. Vi behöver flitigt umgås med Jesus i våra hem och i vår församling. Och även om fienden skulle beröva oss den yttre tryggheten och hota våra liv, som det sker bland många kristna i dag, så kan djävulen inte hota den verkliga tryggheten. Men har vi inte Jesus, då lever vi och våra barn ytterst farligt.

*O, så låt det dyra ordet
följa dig, vart än du går!
Vid det himmelskt rika bordet
kraft för vandringen du får.
Ingen nöd och ingen lycka,
ingenting på denna jord
skall ur Herrens hand dig rycka
om du bliver vid hans ord!*

Ola Österbacka

Tre s blir till tre f för den troende

I vår tid är det många människor som mår dåligt. En del har svåra skuld känslor, andra är rädda för döden. Samhället hänvisar ofta dessa människor till psykiatrin och psykologin. Psykiatrin diagnostiserar och medicinerar. Inom psykologin bearbetar man det förflutna och framtiden. Man för tankar från dåtiden och tankar om framtiden till nuet och bearbetar dem. På så sätt hoppas man att människan ska leva ett lyckligare liv i nuet.

Enligt en psykolog som jag talat med är den orsakskedja som man försöker bryta: 1) felslut 2) skuld och 3) straff. Den enskilde antas ha gjort felslut eller utsatts för felslut, vilket lett fram till skuld känslor

och rädsla för straff. Varken psykiatrin eller psykologin talar om ”synd” eller om ”tro”. Båda vetenskaperna är inomvärldsliga.

Teologin, däremot, beskriver det utomvärldsliga. Orsakskedjan här lyder istället:

1) synd 2) skuld och 3) straff. Tre ord som börjar med s.

Jesus förlät all synd när han dog på korset. Ordet synd byts alltså ut mot ordet förlåtelse för den troende. En troende kristen är en förlåten syndare.

I och med tro på Jesu uppståndelse är vi rättfärdiggjorda. Vi är förklarade icke skyldiga, Gud tillräknar oss Kristi rättfärdighet, vi är fria i Herren och Gud bortser

från vår synd för Kristi skull. Ordet skuld byts alltså ut mot ordet frihet.

Vi tror på att Jesus levde och led för att fullborda lagen, så att vi inte ska behöva leva under lagen utan under nåden och vara frälsta av den. Vi fick en frikännande dom och blev frälsta från straff. Ordet straff byts alltså ut mot ordet frälsning.

Det nya livet i Kristus ser alltså ut så här: 1) förlåtelse 2) frihet och 3) frälsning. Tre ord som börjar med f.

Vi har bytt tre ord som börjar med s mot tre ord som börjar på f med Jesus. Allt genom tron.

Max Persson

AKTUELLA OCH LÄSVÄRDA BÖCKER

Jag sökte Allah och fann Jesus

– En hängiven muslim möter kristen tro (383 sidor, övers. Mats Wall).

Författare: Nabeel Qureshi

Ur översättarens förord: ”En bok som rymmer en fängslande historia om en muslim som gör en dramatisk resa från varmt troende muslim till övertygad kristen. . .

Boken ger en unik inblick i hur det är att växa upp som muslim i västvärlden, hur många muslimer tänker och känner både kring sin egen tro och kring den emellanåt anstötliga kristna tron.”

My name is Mahtob

(307 sidor, ännu ej översatt till svenska).

Författare: Mahtob Mahmoody

Dottern till Betty Mahmoody, författare av bestsellern ”Inte utan min dotter”, berättar ur barnets perspektiv om flykten från Iran, om att växa upp i fruktan för kidnappning, om hur hon kom till tro på Kristus och lärde

sig förlåta, dock utan att någonsin vilja ha kontakt med sin far igen. Det är gripande att läsa hur klart hon skiljer mellan lag och evangelium. En spännande och välskriven bok med ett starkt kristet vittnesbörd.

BE

Nya Folkbibeln 2015 har nu utkommit i slimlineformat, 140x211 mm, något mindre stil
Konstskinn svart/röd/blå 350 kr
Svart med blytlås 510 kr

Är vi en välkomnande kyrka?

Om vi vill vara en välkomnande kyrka får vi inte förbigå eller försöka förklara bort synd utan måste svara på tuffa frågor med respekt och ett rent samvete.

Glenn Schwanke är studentpräst vid Michigan Technological University. Vid skolstarten där ordnas en expo där lokala företag, samhällstjänster, kyrkor och studentorganisationer kan få kontakt med studenterna. Schwanke berättar i *Forward in Christ* 11/2015 om en ung kvinna som vid detta tillfälle kom fram till hans bord med anteckningsblock och penna.

Hon tittade flyktigt på det lutherska studiematerialet, traven med biblar som låg på bordet och på banderollen med kyrkans namn. Sedan såg hon på mig med pennan i beredskap och frågade: "Är er kyrka välkomnande?"

Jag svarade: "Det tycker jag att vi är! Våra dörrar står öppna för alla. När du besöker våra gudstjänster blir du varmt välkomnad vid dörren. Medlemmarna och studenterna här hjälper dig gärna

att följa med i gudstjänsten. Och efteråt träffas vi och fikar. Det ger oss mer chans att lära känna dig."

"Men", la jag till, "jag gissar att det inte var det du menade när du använde ordet *välkomnande*. Kan du tala om för mig vad du lägger in i ordet?"

Hon svarade: "Jag representerar 'Centrum för mångfald och tillhörighet' och gör en undersökning av vilka kyrkor som välkomnar HBTQ-personer."

"Så det du vill veta är hur vår kyrka förhåller sig till homosexualitet? Om vi ser det som synd? Ytterst handlar det inte om vad var och en tycker. Utan vår lära och praxis styrs endast av Guds Ord." Jag pekade på traven med biblar. "Guds Ord är tydligt i den här frågan. Homosexualitet kallas synd av Honom som skapade oss.

Men våra dörrar står öppna för HBTQ-personer precis som de är öppna för alla syndare som kommer över tröskeln, vilken synd det än gäller. När Jesus dog så dog han och betalade för alla synder."

Vi kan vänta oss frågor och konfrontationer när det gäller vår

kyrkas inställning till homosexualitet. Är vi beredda på det? *Var ständigt beredda att svara var och en som ber er förklara det hopp ni har. Men gör det ödmjukt, med respekt och ett rent samvete* (1 Pet 3:15,16). Ska vi vara försiktiga med att vara den sortens "välkomnande" kyrka vår Frälsare vill ha? Kristi fiender riktade en gång den här anklagelsen mot honom: *Den där mannen tar emot syndare och äter med dem* (Luk 15:2). Men även om Jesus välkomnade dem försökte han inte bortförklara deras synd. Han sa: *Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse utan syndare* (Luk 5:31,32).

Om vi vill vara en välkomnande kyrka får vi inte förbigå eller försöka förklara bort synd, för då finns det inget behov av ånger och den förlåtelse vår Frälsare så nåderikt ger. Samtidigt är det en utmaning för oss att svara på tuffa frågor med "respekt och ett rent samvete".

Översättnings/ sammanfattning BE

NOTERAT

Den stora nyheten den 25 januari i den kristna dagstidningen DAGEN var att påven Franciskus kommer till Sverige. Den 31 oktober kommer han till Lund med anledning av att katoliker och lutheraner tillsammans förbereder hur 500-årsminnet av reformationen nästa år ska uppmärksammas. Svenska kyrkan står som värd för besöket tillsammans med den Katolska kyrkan i Sverige, och en gemensam gudstjänst med speciellt framtagen liturgi kommer att firas.

Det är nu andra gången påven är på svensk mark vilket många gläder sig över. Vi gläder oss inte över detta. I nummer 1-2016 av tidskriften *Biblicum* visar dr Seth Erlandsson på vedömet som institution är Antikrist. Vi ser istället fram emot den 31 oktober med glädje och tacksamhet till Gud som sände Luther att predika Guds fria, absolut oförskylda nåd för Kristi skull. Det rena evangeliet befriar oss från den romerska kyrkans tunga ok.

Samtal WELS – ELS och Missourisynoden

Under de senaste åren har representanter för Ev. Lutheran Synod (ELS) och Wisconsin Ev. Lutheran Synod (WELS) en gång om året träffat representanter för Missourisynoden för *informella* samtal. Något sådant kunde inte ske under Missourisynodens tidigare styrelser eftersom Missourisynoden under så lång tid sökt komma i gemenskap med liberala, obibliska grupper, t.ex. Ev. Lutheran Church of America (ELCA) som är i gemenskap med Svenska kyrkan. WELS och ELS bedömde att samtal mellan synoderna inte skulle vara fruktbara. Men Missourisynoden har inte likt ELCA och Svenska kyrkan rört sig ännu längre bort från Skriften. De har därför känt sig mer och mer kyrkligt isolerade i Amerika. Dessutom representerar Missourisynodens nuvarande president, pastor Matt Harrison, nästa generations ledarskap. Han

och alla pastorer som är under 67 år har blivit utbildade i Missourisynodens seminarier efter det att den historisk-kritiska fakulteten avskedades år 1974. Han fick en mer luthersk utbildning och han talar som en riktig lutheran.

Till följd av detta har ELS och WELS tackat ja till inbjudan att möta Harrison och hans administration. Harrison har sagt en del som låter spännande, t.ex.: ”WELS och ELS *var tvungna att bryta gemenskapen med Missourisynoden för 45 respektive 50 år sedan för att skydda sig själva och ge ett vittnesbörd till oss i Missouri.*” Han sa också att när han deltog i en ”fri konferens” vid WELS Martin Luther College i New Ulm var det som att möta ”syskon som skilts åt vid födelsen” och upptäcka en mängd likheter.

Missourisynoden är fortfarande en pluralistisk kyrka vilket kommer

att göra det svårt för oss att förenas med dem i kyrkogemenskap inom en överskådlig framtid. Där finns många bekännelseetrogna präster som vi gläder oss över, men där finns också många mer liberala präster och församlingar som grumlar budskapet om Kristi kors och det rena Ordet och sakramenten.

Under tiden har dessa samtal visat sig vara till hjälp när det gäller att a) uppmuntra Missourisynodens ledning att fortsätta verka för trohet mot allt Guds Ord, b) klara upp missförstånd t.ex. när det gäller WELS, ELS och LBKs lära om kyrkogemenskap och ämbete, c) förklara för Missourisynoden att de kan skada bekännelseetroheten i Sverige genom att uppmuntra medlemmar i Missionsprovinsen att stanna kvar i Svenska kyrkan.

Tim Buelow

EVANGELIUM

Inga synder är så stora att de inte kan förlätas. Och inga synder är så små att de inte behöver förlätas.

Bo Giertz

Sommarläger och kyrkokonferens på Hjälmgården 27-31 juli 2016

Ur programmet:

- Föredrag:** Den kristne och överheten
Egil Edvardsen, gruppsamtal
- Föredrag:** Guds vrede över synden – hur förklarar vi våldet i GT”
Stefan Hedkvist
- Föredrag:** Trons goda kamp – hur ser den ut?
Tor Jakob Welde, gruppsamtal
- Föredrag:** Kristi lidande och Jerusalems geografi I
John Brug
- Föredrag:** Kristi lidande och Jerusalems geografi II
John Brug
- Föredrag:** Den store missionären – Paulus missionsresor
Anders Nissen
- Reseskildring:** Evangeliet sprids i Kina
Seth o Birgitta Erlandsson
- Musikgudstjänst:** Predikan Tor Jakob Welde
- Högmässa:** med HHN Stefan Sjöqvist

Detaljerat program i nästa nummer.

Dop

Billie-Lo Elisabeth

dotter till Sanna och Elias Rådelius
född den 28 augusti 2015
döpt den 8 november 2015
Lutherska bekännelsekyrkan i
Stockholm

Karl Stefan Julian

son till Mirjam och Peter Hedkvist
född den 20 november 2015
döpt den 28 november 2015
S:t Jakobs församling i Piteå

HAR DU PRENUMERERAT FÖR 2016?

Sätt in 180:- på LBKs bg 306-7345.
Glöm inte ange: *pren. BoB, namn, adress.*

Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365.

BIC: NDEASESS

STÖD LBK!

Kyrkostyrelsen föreslog vid sammanträde 17/11 2015 att församlingarna under kyrkoåret 2016 skulle låta fem kollektorer tillfalla den gemensamma kyrkokassan, 29/11, 31/1, 29/5, 31/7, 30/10. Vid första tillfället 1:a advent 2015 kom det in drygt 20.000 kronor från församlingarna.

LBK tar med tacksamhet emot både era stora och små gåvor!

Vid enstaka överföring
227336-5

Vid stående överföring
9960 4202273365

Den ene strör ut och får ändå mer, den andre snålar och blir bara fattigare. En generös själ blir rikt mättad, den som vederkvicker andra blir själv vederkvickt. Ords 11:24-25

Läger på Hjortsbergagården 2016

Hjortsbergagården,
lägergård mellan
Ljungby och Växjö,
8 km från Alvesta

Barn- och ungdomsläger 5-7 maj på inbjudan av S:t Markus församling i Ljungby

Lektioner i fyra grupper:

13 år och uppåt

10-12 år

7-9 år

Under 7 år

Ansvarig ledare Peter Öman

Föräldrar är välkomna och behövs för att hjälpa till med t.ex. matlagning och fritidsaktiviteter

Lägeravgift 500:-

Ta med Bibel, lakan och handduk, fritidskläder

Anmälan senast 25/4 via formulär på hemsidan/S:t Markus

Kontakt angående lägret kan skickas via mail till anmalanlbk@gmail.com

Vuxenläger 16-19 juni på inbjudan av Kyrkostyrelsen och Damlaget

Ibland blir det inte som man tänkt sig.

- Vår son vill inte följa med oss till gudstjänsten längre
- Mina barnbarn är odöpta
- Jag kan inte tro men följer med min fru till kyrkan bara för att inte göra henne ledsen
- Jag är kristen men älskar en tjej som är ateist och vill leva tillsammans med henne
- Min tonåring är med barn
- Mamma har blivit dement
- Hur ska jag orka leva ensam efter ett långt äktenskap

Biblisk undervisning, rådgivning, samtal och själavård i svåra frågor som få människor blir förskonade från. Don Patterson är pastor i Austin, Texas. Han har medverkat i retreatar och konferenser om äktenskapet i vår systerkyrka WELS. Han har skrivit artiklar om kristen barnuppfostran och lett kurser i ledarskap

för präster och lekmän. Vid två tillfällen har han gett mycket uppskattad undervisning om den kristna familjen vid LBKs sommarläger på Hjälmgården där även hustrun Mary medverkat.

Vi får nu en enastående möjlighet att lyssna till och umgås med Don och Mary under några försommardagar på Hjortsbergagården.

- Torsdagen den 16/6 blir det en *själavårdskonferens för pastorer och blivande präster.*
- Fredag – lördag den 17-18/6 blir det en *kurs om kristna relationer för alla intresserade.*
- Söndagen den 19/6 avslutas dagarna med *gudstjänst i Markuskyrkan i Ljungby.*

Föredragen kommer att tolkas till svenska. Inkvartering på Hjortsbergagården 16/6 på kvällen (pastorer och prästkandidater den 15/6). Kostnad: helpension 525 kr/dygn. Anmälan senast 29/5 till Ingrid Olsson ingridolsson20@gmail.com

Människosonen

I min syn om natten såg jag, och se, en som liknade en människoson kom med himlens skyar. Han närmade sig den Gamle och fördes fram inför honom. Åt honom gavs makt och ära och rike, och alla folk och stammar och språk ska tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde som inte ska ta slut, och hans rike ska inte förstöras. (Daniel 7:13,14)

Vem säger människorna att Människosonen är? (Matt 16:13). Människosonen har inte kommit för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många (Matt 20:28). Ni ska få se Människosonen... komma på himlens moln (Matt 26:64). Jesus kallar sig själv Människosonen vid dussintals tillfällen. Vi blir så vana att höra det att vi kanske inte längre förundras över hur märkligt det namnet är.

Är vi inte alla människosöner (eller -döttrar) i rakt nedstigande led från Adam? Men det är stor skillnad på "den som liknade en människoson" i Daniels syn! Vi är dödliga, han regerar i evighet. Vi är obetydliga, han blir tillbedd av alla. Vem är denne Människoson? Petrus svar på den frågan är fortfarande sant. Han sa till Jesus: *Du är Messias, den levande Gudens Son* (Matt 16:16). Jesus är både Guds Son och Människoson.

Han är sann människa. "Människoson" är inte ett namn som inte betyder någonting. Han föddes som en människobaby. Han sov och växte, åt och drack. Han var på alla sätt lik oss. Han blev till och med utsatt för frestelser. Men

han var utan synd. Han offrade sitt liv för att köpa oss fria. Efter sin uppståndelse är han fortfarande Människosonen. Han har fortfarande kött och ben som hans lärjungar kunde se och röra vid.

Så märklig han är, denne Människoson! Fast han alltid förblir människa regerar han för evigt och blir tillbedd. Auktoritet, ära och oinskränkt makt gavs åt honom. Det var sådant som han redan hade i egenskap av Guds Son. Men han fick sådan makt och ära även som Människoson, utan att förändra sin mänskliga natur till något annat.

Denne man är allsmäktig. Han regerar för alltid. Vi dyrkar honom. Det kanske låter som avgudadyrkan, men det är det inte när det gäller Jesus. För *i honom bor gudomens hela fullhet i kroppslig gestalt* (Kol 2:9). Förundra dig över detta märkliga under.

Herre Jesus, du som är min bror, välsigna min bön och tillbedjan. Amen.